

Åtvidabergs Golfklubb har inom sektionen G-golf många engagerade utövare. Några av dem är **Lennart Poignant, Kjell Delbom, Lars Ankarberg** och **Christer Modin**. Dessa gentlemän har en gedigen erfarenhet i utövandet av golfen som i korta ordalag beskrivs här.

När ÅGK bildades 1954 hade ett femtiotal anmält intresse för medlemskapen handfull hade redan prövat golfspel i bl.a. Norrköping. För **Lennart Poignant** var NGK:s niohålsbana hemmabana sedan 1944 då han blev 14 år och därmed rätt att bli fullvärdig medlem. Några år dessförinnan hade han varit caddie och bollsökare.

- I början av 40-talet fanns inga bagvagnar att tillgå och bollar var en bristvara. Det innebar jobb som caddie för det fåtal juniorer som fanns. Ersättningen för 18 hål var 1-2 kronor.

Målsättningen för oss juniorer var helt klar: Så låg handicap som möjligt. Det var ensiffrigt som gällde, minns Lennart.

Han kom dit som 16-åring och landade som bäst några år på – 2. Det tog 60 år innan han återvände till tvåsiffrigt.

År 1966 flyttade familjen Lennart P till Åtvidaberg och som ny medlem började en ny golftid som innebar förtroendeuppdrag:

20 år (1967 - 1987) som styrelsemedlem i ÅGK varav år 1979 – 1987 som ordförande.

6 år (1982 - 1988) som medlem i Svenska Golf förbundets styrelse

8 år (1982 - 1990) som ordförande i SGF:s bankommitté

Golf sett från **Kjell Delboms** horisont är att hans intresse för spelet kom till honom under året 1958, då han som 23-åring började arbeta på banan i Åtvidaberg.

Vid den tiden Kjell började sitt arbete fick han successivt lära sig hur man underhåller en golfbana, genom att först kratta bunkrar, för att senare ta del av utbildningen till en framgångsrik greenkeeper vid Åtvidabergs golfbana. Kjell har arbetat länge i Åtvidaberg i denna verksamhet.

Året 1958 var det Jonny Stark som var pro. Tidigare var det Douggie Brassier, som även var banarkitekt och som hade medverkat till banans utformning.

Golfspelet inspirerade honom särskilt, då han arbetade då Erik Adelswärd var chef.

Som nybörjare spelade han på hcp -32 och senare ner till hcp - 7 som lägst.

Han blev också bekant med Jonny Stark och besökte honom fyra gånger. Kjell har goda minnen från sina resor till Skottland och Irland i samband med sitt arbete som greenkeeper och även utövare av golfporten.

Han har framgångar i spelet och priserna utgörs av silverskedar och pokaler i ett visst antal.

Kjell menar att golfen har betydelse för äldre, som gör att man håller igång och känner sig pigg och frisk.

Den tredje golfspelaren, av de här uppräknade, är **Lars Ankarberg** i Åtvidaberg, som fick sitt intresse för sporten när han var 19 år. Han hörde talas om på golfspelet i Adelsnäsparcken och året var 1954. Han hade en morbror som spelade där och gillade spelet.

Lars följde nyfiket byggandet av den nya banan. Han hade spelat bandy som junior. Bandy och golf har likheter, menar Lars. Att få en golfbana till Åtvidaberg var stort och lockande.

Fram till 1961 var det John Stark som var pro. John hade stor del i att golf blev populärt. Han värvade medlemmar från hela byn. Alla som var intresserade av golf blev bekanta med John Stark. Han var en stor personlighet.

Kontakterna mellan Åtvidaberg och John Stark har varit starka ända fram till hans bortgång år 2008. På begravningen deltog Christer Modin och Lars samt Rune

Ekström, tidigare ordförande i klubben, som höll ett tal om Johns betydelse för ÅGK under 54 år. Johns gästfrihet och service har underlättat för många ÅGK:are att göra golfresor till Skottland.

År 1968 var P-E Rashem och Lars två veckor i Skottland och bodde hos familjen Stark i Crieff. Man spelade The Old Course på St Andrews. En annan dag gick spelet på förmiddagen på Gleneagles Kings Course och på eftermiddagen Queens Course. Då var greenfee billigare. Idag kostar det 185 pund per rond att spela golf där.

På 1990-talet gjorde Lars med sin fru Christina en annorlunda tripp till Skottland. Man startade från Crieff ut till Machrihanish, längst ut på västkusten. Vidare till Reay GC långt upp i nordöstra delen av Skottland. Därefter vidare till Nairn GC nära Inverness och åter sedan till Crieff.

-Det var ingen familjeresor, menar hustrun. Snarare hade den passat bättre för ett gäng golfsugna gubbar.

När Lars började spela golf fick han spela några ronder och så tilldelades han ett lämpligt handicap. Han tror det var - 25. Det var inte så avancerade regler för hcp på den tiden. Hcp - 3 är den lägsta han haft innan det vände uppåt och nu idag är det - 18.

Golfen har medfört att de priser Lars har består av muggar och silverskedar. Silver var populärt under 60- och 70-talen.

Lars menar att det som är speciellt med golfen är handicapsystemet, som gör att man har nöje av att spela och tävla med alla oavsett kön, ålder och spelnivå.

Inför framtiden önskar Lars att man i Åtvidaberg har en välskött bana, som medlemmarna känner sig delaktiga i och som greenfeegästerna gärna vill komma till och trivas på.

Vår fjärde man i G-golfen, som beskrivs här, är **Christer Modin** pensionär sedan några år tillbaka. Han fick sitt intresse, som 28-åring i året 1964, när han flyttade från FACIT i Stockholm till FACIT i Åtvidaberg. Hans chef på FACIT var kassör i ÅGK. Han tog med Christer ut på banan våren 1965. Därefter fastnade Christer för golfspelet. Det var den tiden då Duggie Brasier var pro vid klubben.

Christer fick börja på hcp – 32, som var högsta hcp då. Därefter har han haft som lägst – 8. Idag något mer.

Han har massor av goda minnen av golfspelet och trevliga kamrater. Han har jobbat i styrelsen, i tävlingskommittén och i handicapkommittén.

Christer blev god vän med John Stark, när John var pro i ÅGK. Christer har själv besökt honom 32 gånger i Skottland. En annan gång tillsammans med två andra medlemmar i klubben, Rune och Lizzie Johansson, besöktes John i hans hem i Crieff i Skottland.

Besöken i Skottland har betytt mycket för Christer. Han har fått träffa många människor och besökt många intressanta platser där.

Bland annat har han spelat på många olika golfbanor i Skottland. Han har besökt "The Open" och varit på besök i klubbhuset på St. Andrews.

Christer upplevelser av sina resor tillsammans 8-10 gånger med reskamrater från ÅGK eller av sina egna enskilda resor sammanfattas i ett ord: "Fantastiskt!"